

Joe hoe, je moet teruglopen! Hier ben ik!", klinkt het van achter de bloeiende rododendrons. Kasteeldame Karin de Rouw is in de tuin aan het werk. De wind ruist zacht door de idyllische magnolia. Ze wandelt in paardrijbroek en groene bodywarmer naar het ijzeren tuinhek.

Hond Pippa en een Jack Russell draven voor haar uit. Karin draait het bordje met 'gesloten' om, en geeft toegang tot het tuinpad. "Dat bordje hang ik op voor de toeristen. Die komen hier anders zomaar binnenlopen", legt ze uit. "Vaak zetten ze hun fiets op de standaard en stappen zonder blikken of blozen de tuin in. Wat ze vaak niet beseffen, is dat hier geen ticketbalie en draaimolentje met folders en kaarten aanwezig zijn. Ik wóón in dit kasteel! Vanmorgen stond ik hier nog onder de douche, en smeerde ik daarna een boterham."

Rondleidingen geeft Karin alleen op afspraak. Op enkele dagen in het jaar is het kasteel geopend voor bezichtiging. Ook heeft ze voor honderdvijftig euro per nacht een paar kamers beschikbaar gesteld voor een bed and breakfast en zijn sommige ruimtes te huur voor vergaderingen en feesten. Buiten die tijden om is het kasteel privégebied. Hoewel Karin wekelijks zowel zakelijk als privé veel gasten ontvangt, wil ze ook weleens alleen zijn. "Vandaar dat bordje: gesloten", lacht ze.

FORSE KASTEELDEUR

Karin opent de forse kasteeldeur. Beneden toont ze een fraaie zaal die vaak wordt gebruikt voor trouwerijen. In de aangrenzende eetkamer staat een grote, antieke ronde tafel. "Daar eten mijn man en ik niet, hoor. Die gebruik ik uitsluitend als we eters hebben." Elk vertrek is zorgvuldig ingericht met antieke meubelen, schilderijen, bijzondere tapijten en wandkleden, bloemen en plantendecoraties. Karin verzamelde in de loop van de tijd op veilingen veel antiek meubilair, lampen, houtsnijwerken, porselein, accessoires en schilderijen om het kasteel geheel in stijl te kunnen inrichten. In de jachtkamer staan opgezette jachttrofeeën zoals herten, vossen, marters en vogels. "Die roepen vaak wel wat commentaar op bij bezoekers, maar de jachtkamer hoort bij het kasteel." De gastvrouw gaat voor op een uitgesleten, stenen wenteltrap die 's winters ijzig koud moet zijn. "Heb je hakken aan? Dat is onhandig. Ik ben één keer flink gevallen op deze trap en sindsdien draag ik altijd platte schoenen in het kasteel."

Op de eerste verdieping hebben Karin en haar man Jos een woonkeuken, slaapkamer en huiskamer. Het duurt even voordat ze terug is als ze koffie gaat zetten; ze moet een vrij grote afstand overbruggen van de keuken naar de huiskamer. Zo gaat dat in een kasteel. Waar je ook loopt, overal waan je je in een ander tijdperk. Aan de wanden hangen ernstige portretten uit de pruijktijd. Vanonder een bijzettafelje met geborduurd tafelkleed komt dreigend de opgezette kop van een poema

tevoorschijn. Op de gebloemde bank strekt Pippa, de hond, zich behaaglijk uit. In deze kamer is Karin het liefst. Daar zit ze 's avonds na een lange werkdag vaak bij de houtkachel.

MEISJEDROMEN

Als meisje van acht droomde Karin er al van om in een kasteel te wonen. "Mijn vader nam me met een groepje andere kinderen een keer mee naar de beheerder van kasteel Keppel. 'Dat wil ik later ook!', dacht ik. Maar ach, dat zijn meisjesdromen. Ik ben wel altijd geïnteresseerd gebleven in kastelen en heb er veel bezichtigd." Met haar ex-man en twee dochters Deirdre (30) en Eva (25) woonde ze eerst in een riante villa met grote tuin in het Gelderse Rozendaal. "Een heerlijk leven was het. Toch bleef dat kasteel ergens in mijn achterhoofd zitten. Toen de kinderen wat groter waren, hebben we verschillende kastelen

**'EEN
KASTEEL
KOST
VOORAL
VEEL
GELD'**